

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

# Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, [www.reprorecht.nl](http://www.reprorecht.nl)) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, [www.cedar.nl/pro](http://www.cedar.nl/pro)).

*No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.*

[info@boomamsterdam.nl](mailto:info@boomamsterdam.nl)  
[www.boomuitgeversamsterdam.nl](http://www.boomuitgeversamsterdam.nl)

# In memoriam Guy Verbruggen

*21 december 1951 - 18 augustus 2012*

MARC HEBBRECHT

Porque quiero dormir el sueño de las manzanas  
para aprender un llanto que me limpie de tierra;  
porque quiero vivir con aquel niño oscuro  
que quería cortarse el corazón en alta mar<sup>1</sup> (Federico García Lorca)

Op een woensdagavond midden februari 2012 net voor hij vertrok uit onze praktijk, vertrouwde Guy me toe dat hij er de volgende dag niet kon zijn: een lichte kuch, wat last bij het ademen. Tijdens onze samenwerking van zevenentwintig jaar is Guy nooit ziek geweest. Na de longfoto, slecht nieuws. Guy is daags na het onderzoek met zijn professionele verplichtingen gestopt. Hij beseftte wat er aan de hand was, hij ontkende zijn ziekte niet, volgde zijn behandeling verder stipt. Echter zonder beloning: nooit verbetering. Net voor een vakantieweek midden augustus, heb ik hem voor het laatst bezocht. Guy was al erg ziek. En toch verliep onze ontmoeting prettig, zoals gewoonlijk. We hebben toen over dromen en wijn gesproken. Zijn hond leek minder depressief, hij kwispelde terug. We hebben nog gelachen: het ging beter met de hond! Tijdens de hete zomerdagen na 15 augustus ging Guy snel achteruit. Dat weekend bij goede vrienden hebben we veel over Guy gesproken: hoe erg het was ... over zijn liefde voor boeken ... gemeenschappelijke herinneringen werden gedeeld ... onze moeite met vergankelijkheid. We wisten niet dat hij toen al overleden was. Het nieuws bereikte me toen ik thuiskwam. Op mijn antwoordapparaat stond een berichtje van Eva, zijn oudste dochter: of ik even wilde bellen ...

Wie was Guy Verbruggen? Afgestudeerd als klinisch psycholoog heeft hij zich verdiept in de psychoanalytische therapie en de groepstherapie. Hij werkte als psychotherapeut op de afdeling voor klinische psychotherapie van het vroegere PZ Sancta Maria te Sint-Truiden (PC ASSTER sinds de fusie), die we samen hebben uitgebouwd. Gedurende vele jaren gaf hij als diensthoofd leiding aan

---

1 Want ik wil slapen zoals de appels slapen  
en een lied leren dat mij van aarde zuivert;  
want ik wil leven met dat donkere jongetje  
dat zijn hart wilde wegsnijden in volle zee.

de psychologen van ons ziekenhuis. Guy had daarnaast een indrukwekkende psychotherapeutische praktijk: vele mensen waren bij hem in psychotherapie, vaak langdurig. Hij werkte ook mee aan de opleiding in de psychoanalytische psychotherapie van de KU Leuven. Guy gaf er supervisie en leidde een leer-groep. Veel jonge psychotherapeuten werden door hem beïnvloed.

Guy schreef goed en graag. Zijn stijl is humoristisch, spitsvondig, soms scherp en dan weer knipogend naar de lezer. Guy was een verwoed lezer: niet alleen vakliteratuur maar vooral goede romans. Als een boek indruk op hem maakte, kon hij er met plezier over spreken. Dit illustreerde hij nog eens in zijn bijdrage in de rubriek *Scènes* in het vorige nummer over een kort verhaal van Julio Cortázar. De laatste jaren heeft hij intensief Spaans gestudeerd in de hoop als een literaire conquistador de omvangrijke Spaanse literatuur te ontdekken. Zijn stille droom om na zijn pensionering zelf een roman te schrijven, werd helaas niet vervuld ...

Het was prettig samenwerken met Guy. Hij was betrouwbaar, minzaam, vriendelijk, mild. Guy nam alles wat hij ondernam zeer ter harte maar voelde niet de behoefte om zich te manifesteren. Wellicht had hij dit toch meer moeten doen en zich minder in bescheidenheid op de achtergrond houden. Guy had veel te zeggen maar hield niet van grootspraak. Hij kon zich prima in het perspectief van de ander verplaatsen. Zo schreef hij in het genoemde stukje over Cortázar: psychoanalyse gaat over het plezier van denken, zoeken, en gewoontes en opvattingen ter discussie stellen. Dat plezier kan hij nu niet meer met ons delen.

De Vlaamse Vereniging voor Psychoanalytische Therapie heeft hem als redactielid voor het *Tijdschrift* aanbevolen. Voor hem was het boekenredacteurschap een geschenk uit de hemel. Hij hield immers van boeken en ook van mensen die graag lezen. Het *Tijdschrift* vormde slechts één van zijn vele projecten, maar het was emotioneel belangrijk voor hem. Het *Tijdschrift* verliest een aangename en gedegen collega. Hij was actief betrokken bij het *Tijdschrift*, niet alleen als redacteur maar ook als auteur, recensent en verslaggever. Tot en met in dit voorliggende nummer is Guy aanwezig als recensent en ook in deze recensie maakt hij de verbinding tussen analytische vakliteratuur en de bellettrie, van Ian McEwan tot Amos Oz.

We zullen je missen Guy! Ik heb een goede vriend verloren, iemand met wie ik vele jaren nauw samenwerkte, met wie ik zowel mooie als treurige momenten heb gedeeld. Voor zijn echtgenote Lin, zijn kinderen Eva en Lies en de vijf kleinkinderen breekt een moeilijke rouw aan. Namens het *Tijdschrift* bieden we hun ons medeleven aan en wensen hun veel steun toe.